International Journal of Research in Social Sciences
Vol. 6 Issue 6, June 2016,
ISSN: 2249-2496 Impact Factor: 7.081
Journal Homepage: http://www.ijmra.us, Email: editorijmie@gmail.com
Double-Blind Peer Reviewed Refereed Open Access International Journal - Included in the International Serial Directories Indexed & Listed at: Ulrich's Periodicals Directory ©, U.S.A., Open J-Gate as well as in Cabell's Directories of Publishing Opportunities, U.S.A

Sadness Explosions in folk Songs

Dr.Pushpa Bharathi R.A
Associate Professor of Kannada
G.F.G.C, Kunigal, Tumkur Dist.

ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಸಂಕಟ ಸ್ಫೋಟ'

ಡಾ.ಪುಷ್ಪಭಾರತಿ ಆರ್ ಎ

ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯ ಅತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನ್ನಿಸಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನವ ಜೀವನ ವಿಧಾನದ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಜಾನಪದ, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಳಗೊಂಡಿರುವಂಥದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಕಟದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತರೂಪ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಡೆ ಬಂದಿದೆಯಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕುರಿತು ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಲು ಹುಡುಕಬೇಕಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸೀತು. ಆದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ವಿಷಯ ಮಂಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ವಿವರ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಕಾವ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿಷಯದ ಉಲ್ಲೇಖ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿ ಪದಗಳಿಂದ ಶುರುವಾಗುವ ಹಾಡುಗಳು ಮದುವೆಯ ಹಾಡುಗಳು, ಸೋಬಾನದ ಗೀತೆಗಳು, ಒಸಗೆಯ ಹಾಡುಗಳು, ಆಚರಣೆ ಪದಗಳು, ದಾಂಪತ್ಯ ಗೀತೆಗಳು, ಸಂಬಂಧ ಗೀತೆಗಳು, ಬಿತ್ತನೆ, ಮಳೆ, ಕೆಲಸದ ಹಾಡುಗಳು, ಪೌರಾಣಿಕ ಗೀತೆಗಳು, ಕಥನಗೀತೆ, ಲಾವಣಿ, ಪಾಡ್ದನಗಳು, ಸ್ಥಳೀಯ ಗೀತೆಗಳು ಅಂದರೆ ಭೌಗೋಳಿಕ ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಗೀತೆಗಳು, ಖಂಡ ಕಾವ್ಯಗಳು - ಹೀಗೆ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದೇ ಹೊರತು 'ಸಂಕಟದ ಹಾಡುಗಳು' ಅನ್ನುವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕರಣವೊಂದು ಆಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಚರ್ಚೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರೊ.ಬರಗೂರು ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ ಅವರು "ಜಾನಪದದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ, ವಿಚಾರಗಳು ಮಂಡನೆ ಆಗಿವೆ. ಆದರೆ ಸಂಕಟ ಸ್ಫೋಟದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತುಗಳು ವಿರಳ, ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆದಿಲ್ಲ, ಇದ್ದರೂ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಅಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅಂಥದೊಂದು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ನೆಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಬೇಕಿದೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಈ ಕುರಿತ ಜನಪದ ಗೀತ ಪ್ರಕಾರವನ್ನಷ್ಟೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ವರ್ಗಗಳೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ 'ಸಂಕಟ ಭಾವ ಪ್ರಕಾಶ' ಇರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಜಾನಪದವು ಮಾನವನ ಎಲ್ಲಾ ಭಾವಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿರುತ್ತ ನೋವನ್ನು ಮಿಡಿದಿರುವುದು ಗಾಢವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ಅದನ್ನು ಕೆನಡಾದ ಜಾನಪದ ತಜ್ಞ ಮಾರಿಯಸ್ ಬಾರ್ಬೋ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದರೆ "ಜನಪದ ಜೀವನದ, ಎಲ್ಲಾ ಮುಖಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಜಾನಪದ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ" ಅಂದ ಮೇಲೆ ಜೀವನದ ಒಂದು ಮುಖವಾದ ನೋವಿನ ಕುರಿತಾಗಿಯೂ ಜಾನಪದ ಮಾತಾಡುತ್ತದೆ ಅನ್ನುವುದು ನಿರ್ವಿವಾದ.

ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಸ್ಪೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾನಪದದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವ ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸ ಔರೇಲಿಯೋ ಎಂ.ಎಸ್ಪಿನೋಸ್ ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. "ಜಾನಪದ ಎಂಬುದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಅನುಭವ ಭಂಡಾರ. ಮನುಕುಲದ ಅನಂತ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಪಡೆದ, ಕಲಿತ ಹಾಗೂ ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಜ್ಞಾನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನ ನೇರವಾದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಜಾನಪದ." ಇವರ ಈ ನಿರ್ವಚನ ಕೂಡ ಜಾನಪದವು ಮಾನವ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಬದುಕಿನ ಒಂದು ಆಯಾಮವಾದ ಸಂಕಟದ ಕುರಿತಾದ ಯಾವುದೇ ಭಾವ ವಿರೇಚನವೂ ಜಾನಪದದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ ಅನ್ನುವುದು ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ನಿಸರ್ಗದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವವೂ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಾನವ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ : ನಮ್ಮ ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬೆಕ್ಕು, ನಾಯಿ ಇವುಗಳು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡುವ ಸಂತೋಷ, ದುಃಖ, ಕೋಪ, ಗಾಬರಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಕೀಟಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಭಾವ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಗ್ರಹಿಸಲಾರ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ : ಕೋಗಿಲೆ ಯಾವಾಗ, ಹೇಗೆ ಕೂಗಿದರೂ ನಾವು 'ಕೋಗಿಲೆ ಹಾಡುತ್ತಿದೆ' ಎಂದೇ ಅನ್ನುತ್ತೇವೆ.

ಹೀಗೆ ಮಾನವನ 'ಭಾವಗ್ರಹಿಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮಿತಿ'ಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಮಾನವ ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಒಟ್ಟಂದವಾಗಿ ಜಾನಪದ ರೂಪಗೊಂಡಿದೆ.

ಇಂಥ "ಜಾನಪದವು ಕಂಠಸ್ಥ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಪುನರ್ ಸೃಷ್ಟಿ, ವ್ಯಾಪಕತೆ, ಚಿರಂತನತೆ, ಪಾರಂಪರಿಕತೆ, ಸರಳ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟತೆ, ಪರಿವರ್ತನ ಶೀಲತೆ, ವಿಶ್ವ ವ್ಯಾಪಕತೆ- ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳುದಾಗಿದೆ." ಎಂದು ಡಾ. ಚಕ್ಕೆರೆ ಶಿವಶಂಕರ್ ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಜಾನಪದ ತಿಳುವಳಿಕೆ' ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಕುರಿತಾದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತ ರೂಪವನ್ನು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ, ಕಲಾರೂಪವಾಗಿ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಅಂದರೆ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತು ರೂಪವಾಗಿ, ಆಚರಣೆ, ನಂಬಿಕೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ- ಮತ್ತು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಜೀವನ ವಿಧಾನವಾಗಿ!

ಅದೇ ಜೀವನ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣುವುದು ಒಳಿತು- ಕೆಡುಕು, ಹುಟ್ಟು-ಸಾವು, ನೋವು- ನಲಿವುಗಳ ಸಮಗ್ರ ರೂಪವನ್ನ. ಜಾನಪದ ಬೇರೇನಲ್ಲದೆ ಇದೆಲ್ಲದರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿದೆ.

ಅದರಲ್ಲಿ 'ಸಂಕಟ ಸ್ಫೋಟ'ವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆಂದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕತೆಯನ್ನೋ, ಕಾವ್ಯವನ್ನೋ, ಲಾವಣಿಯನ್ನೋ ಹುಡುಕಬೇಕಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಜನಪದರು ಅತಿಮಾನವರಲ್ಲ, ಅತಿ ಸಾಮಾನ್ಯರು, ಅವರು ಕಷ್ಟ ಜೀವಿಗಳು, ದುಡಿದು ಬದುಕುವವರು ಅವರಿಗೆ ನೋವು ಸ್ಥಾಯೀ ಭಾವವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನು? ನೋವಿನ ನಡುವೆಯೇ ಸಂತಸ - ನೆಮ್ಮದಿಗಳನ್ನ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡಾರು ಅಷ್ಟೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನಪದರಿಂದ ಸೃಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಂಕಟ ಸ್ಫೋಟವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

International Journal of Research in Social Sciences
Vol. 6 Issue 6, June 2016,
ISSN: 2249-2496 Impact Factor: 7.081
Journal Homepage: http://www.ijmra.us, Email: editorijmie@gmail.com Double-Blind Peer Reviewed Refereed Open Access International Journal - Included in the International Serial Directories Indexed & Listed at: Ulrich's Periodicals Directory ©, U.S.A., Open J-Gate as well as in Cabell's Directories of Publishing Opportunities, U.S.A

“ಗುರುತಿಸು” ಅನ್ನುವ ಪದವನ್ನು ನಾನು ಇನ್ವರ್ಟೆಡ್ ಕಾಮಾದಲ್ಲಿ ಇಡ್ತೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ತುಂಬ ಸಲ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋವಿನ ಕುರುಹುಗಳು ಮಿಳಿತವಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಓದುಗರು, ಅಧ್ಯಯನಕಾರರು ವಿಮರ್ಶಕರು, ಸಂಶೋಧಕರು- ಹುಡುಕಿ, ಹೆಕ್ಕಿ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಭಾವ- ಸಂವೇದೀ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಕಟವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನಪದರು ಇತರ ಭಾವಗಳೊಂದಿಗೆ ನೆಯ್ದು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

‘ಮಳೀಹಾಡು’ ಗೀತೆ ಅಂಥದ್ದೊಂದು ಸಂಕಟ ಭಾವ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಹಾಡು. ಹೆಸರು ಮಳೆಯ ಹಾಡು ಆದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದರ ವಸ್ತು ‘ಬರಗಾಲ’, ಅದು ಮತನಾಡುವುದು ಬರಗಾಲದ ಭೀಕರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ. ಈ ಭೀಕರತೆಯ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವ ಸಂಕಟ ಹಾಡಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಬಣ್ಣದ ಗುಬ್ಬ್ಯಾರು ಮಳಿರಾಜಾ | ಅವರು
ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋದರು ಮಳಿರಾಜಾ|

ಅಂಗಿಗೆ ಬಣ್ಣದ ಗುಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಂತ ಐಷಾರಾಮಿ ಬದುಕು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಂತರು ಕೂಡ ಮಳೆ ಬರದೆ, ಬರಗಾಲದಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಬಡ -ಬಗ್ಗರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿರಬಹುದು! ಅಂಥದೊಂದು ಕಾರ್ಪಣ್ಯದ ಸ್ಪಷ್ಟ ನೋಟ ನೀಡುವ ಮಳೀಹಾಡು, ‘ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಂದ ಹಣದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಭತ್ತ ಕೊಳ್ಳಲು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ’ ಎನ್ನುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಮಾರಿ ರೊಕ್ಕ ಹಿಡಿಕೊಂಡು
ಭತ್ತಂತ ತಿರುಗ್ಯಾರು ಮಳಿರಾಜಾ

ಆದರೆ ಭತ್ತ ದೊರೆತ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾರಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದರೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ, ಮನೆಯವರ ಸಂಕಟ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು, ಆ ಮನೆಯ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿ ಏನಾಗಿರಬಹುದು ಅನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ದುಃಖ ಭರಿತವಾದ್ದು.

ಕೆಲವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾರಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಕ.

ಗಿದ್ದನ ಅಕ್ಕ್ಯಾಗ ಮಳಿರಾಜಾ| ಅವರು
ಅಪ್ಪುವನ್ನು ಕೂಡಿಸ್ಯಾರ ಉಳಿರಾಜಾ
ಸಣ್ಣ ಕೂಸಿಗೆ ಮನ್ನಿಸಿ ಉಣಿಸ್ಯಾರ
ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಮುಚ್ಚ್ಯಾವ ಮಳಿರಾಜಾ

ಬಿಡದೇ ಕಣ್ಣಂಚನ್ನು ತೇವ ಮಾಡುವ ಈ ಸಾಲುಗಳು ನಮ್ಮ ಜನಪದರ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಕನ್ನಡಿಯಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕರುಳು ಸುಡುವ ನೋವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲಾಗದು.

ಒಂದು ಗಿದ್ದ – ಅದೊಂದು ಅಳತೆಯಮಾಪನ- ಅಷ್ಟೇ ಅಕ್ಕಿ ಇದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಫೀಮು ಸೇರಿಸಿ ಅನ್ನ ಮಾಡಿ ಪುಟ್ಟ ಮಗುವಿಗೆ 'ಮನ್ನಿಸಿ' ತಿನ್ನಿಸಿದ್ದಾರಂತೆ. ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಊಟ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಅದೂ – ಇದೂ ತೋರಿಸಿ, ಆಟ ಆಡಿಸುತ್ತಾ, ತಾನು ಏನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅರಿವಿಗೆ ಬಾರದಂತೆ ತಿನ್ನಿಸಿದರಂತೆ. ದೊಡ್ಡವರಿಗೇ ಅಫೀಮು, ಗಾಂಜಾ ಎಂಥೆಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಅಂತ ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ ಇದೆ. ಅಂಥ ಅಫೀಮನ್ನ ಹೆತ್ತವರೇ ಕಂದಮ್ಮಗಳಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸಿ ಜೀವ ಕಳೆಯಬೇಕು ಅಂದರೆ, ಬಡತನದ ಬವಣೆ ಅದೆಷ್ಟು ಘೋರವಾಗಿದ್ದೀತು ಅನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಸಾವ ಸಂಕಟ ತಿಳಿಯಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಫೀಮಿನ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾವು ಕೊಡುವ ವಿದ್ರಾವಕತೆ ವಿವರಣೆಗೆ ನಿಲುಕದ್ದು.

ಕವಿ ಅದನ್ನೂ ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಸಣ್ಣ ಕೂಸಿಗೆ ಮನ್ನಿಸಿ ಉಣಿಸ್ಯಾರ

ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಮುಚ್ಯಾವ ಮಳಿರಾಜಾ.

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುವುದು ಅಫೀಮಿನ ಮತ್ತಿಗಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾವು ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥ.

ಇಡೀ ಹಾಡಿನ ಅರ್ಥ ಪ್ರದೀಪ್ತತೆ ಇರುವುದು ಕೊನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮಳೆ ಬರದೆ ಶ್ರೀಮಂತರು ಮಣ್ಣಾದರು, ಕೃಷಿಕರಂತೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡರು, ಕೊಂದುಕೊಂಡರು, ತಮ್ಮನ್ನು ಸಾಕುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತ ಗಂಡ ಇದ್ದರೂ ಬರಗಾಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನಿಂದ ಕುಟುಂಬ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು.

ಹೀಗೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಸಂಕಟವನ್ನು ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧. ಜನಪದ ಗೀತೆ ಸಿ.ಪಿ.ಕೆ. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ

೨. ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು
ಜೀಶಂಪ: ಪ್ರಸಾರಾಂಗ: ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ

೩. ಜುಂಜಪ್ಪ : ಸಂಪಾದಕರು – ಚಲುವರಾಜು;
ಪ್ರಸಾರಂಘ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ

೪. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವರೂಪ : ಡಾ. ಹಾ.ಮಾ. ನಾಯಕ್,
ಕಾವ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಾಶನ: ಮೈಸೂರು.